

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ

Збірник матеріалів

**XXVIII підсумкової науково-практичної
конференції викладачів**

24 лютого 2026

Київ 2026

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXVIII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. Т.В. МАРЕНИ, Київ: МДУ, 2026. с. 353

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 9 від 25 лютого 2026 року)

Редакційна колегія:

Голова Марена Т.В., в.о. ректора МДУ, кандидат економічних наук, доцент;

Члени редколегії Безчотнікова С.В., доктор філологічних наук, професор;
Задорожня-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, професор;
Демидова Ю.О., проректор з науково-педагогічної роботи та молодіжної політики МДУ, кандидат педагогічних наук, доцент;
Калініна С. П., доктор економічних наук, професор;
Константинова Ю. В., кандидат історичних наук, доцент;
Марена Т.В., кандидат економічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи;
Мельничук І. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Павленко О.Г., доктор філологічних наук, професор;
Пирлік Н. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Романцов В.М., доктор історичних наук, професор;
Сабадаш Ю. С., доктор культурології, професор;
Тарасенко Д. Л., доктор економічних наук, професор.

Збірник містить матеріали XXVIII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 24 лютого 2026 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, екології, кібербезпеки, документознавства, культурології, журналістики, філології, літературознавства, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та здобувачам вищої освіти, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

© Маріупольський державний університет, 2026

Stoyka Andriy,
Doctor of Public Administration, Full Professor,
Professor of the Department of Marketing and Tourism
Mariupol State University

Horiunova Kateryna,
Doctor of Philosophy in Management,
Associate Professor of the Department of Marketing and Tourism
Mariupol State University

RESILIENCE OF TOURISM DESTINATIONS IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY CRISIS GOVERNANCE

The imperative to strengthen crisis management and resilience in tourism has never been more pronounced, particularly for countries exposed to multidimensional shocks such as Ukraine. Tourism, as one of the world's most interconnected and vulnerability-sensitive sectors, operates at the intersection of environmental, economic, technological and socio-political risks. Over the past decade, the global tourism ecosystem has entered a period of structural volatility, characterised by cascading crises that increasingly exceed the adaptive capacity of traditional governance systems. This conceptual shift from crisis response to continuous resilience building constitutes the broader international context in which Ukraine must develop its own approaches.

For Ukraine, the relevance of this research is amplified by the profound and long-lasting impacts of the full-scale war, which has disrupted mobility patterns, human capital, infrastructure, perception of safety, and the functioning of regional tourism systems. The war has revealed the need to rethink the role of tourism in post-crisis reconstruction. Tourism possesses unique potential as a catalyst for regional revitalisation, community empowerment, cultural safeguarding, and international engagement. However, to realise this potential, Ukraine requires governance frameworks aligned with European standards of crisis preparedness, intersectoral coordination, and data-driven decision-making.

Modern resilience in tourism is understood as a dynamic, adaptive capability enabling destinations to withstand disruptions, reorganise under stress and emerge with strengthened structures. Contemporary crisis preparedness is grounded in governance, data, coordination, human capital, sustainability and anticipatory planning.

A foundational component is strategic governance architecture with clear institutional mandates and rapid decision-making. Another element is risk-oriented planning, shifting focus from

post-factum intervention to proactive risk sensing, scenario building and vulnerability assessment. Resilience is also deeply tied to data intelligence: timely, reliable and granular data allows destinations to forecast risks and choose interventions with precision. Intersectoral coordination ensures tourism actors collaborate effectively with health, transport, environmental and security structures. Human capital development further strengthens resilience, while sustainability and adaptive learning ensure destinations are able not only to recover but to evolve.

Tourism operates amid systemic volatility. Environmental and climate-related risks, including heatwaves, wildfires, floods and biodiversity loss, threaten natural and cultural assets. Natural hazards such as volcanic eruptions or earthquakes disrupt tourism infrastructure and mobility systems. Labour shortages weaken operational continuity and diminish crisis response capacity. Financial instability, inflation and global economic shocks influence both supply and demand, reducing revenues and destabilising employment.

Fragmented governance remains one of the most persistent vulnerabilities, producing institutional ambiguity and slow, uncoordinated responses. Technological disruptions, cyberattacks, digital system failures, data breaches, represent emergent risks. Perception-driven threats related to safety, political instability or health concerns further amplify vulnerability, as tourism demand responds strongly to perceived insecurity [1].

Effective governance requires institutional clarity, multilevel coordination, and adaptive structures. Mandate coherence reduces ambiguity and supports efficient mobilisation of resources. Horizontal and vertical coordination ensures information flows quickly and decisions remain synchronised across actors and levels. Adaptive governance enables institutions to revise procedures dynamically as crises evolve. Integrated data ecosystems support intelligence-driven decision-making. Strategic communication builds public trust and manages narratives. Capacity-building and resource mobilisation strengthen workforce and organisational readiness. Finally, resilience must be strategically integrated across broader development and sustainability policies [2].

Persistent barriers continue to impede resilience. Fragmented governance and limited mandates create slow, inconsistent crisis responses. Weak strategic alignment isolates tourism from national crisis frameworks. Local and regional bodies often lack operational capacity, expertise, and tools. Scarcity of reliable data and limited data literacy undermine evidence-based decision-making. Insufficient crisis communication capacity exposes destinations to misinformation and eroded public trust. Workforce shortages and limited professionalisation constrain resilience efforts. Financial constraints restrict investment in crisis preparedness. Rigid administrative cultures resist innovation and prevent adaptive learning.

Resilience in tourism is a structural imperative shaped by intersecting ecological, geopolitical, technological and socio-economic pressures. It requires systemic capability, embedded within

governance, institutions and long-term strategic planning. Destinations that adopt resilience as a core principle move from reactive crisis response to proactive risk governance, positioning tourism as an agent of transformative recovery and sustainable development. For Ukraine, this shift holds particular significance: resilience is essential not only for stabilisation and recovery but also for aligning with European policy frameworks and strengthening tourism's role in national reconstruction. Destinations that invest in institutional coherence, cross-sector collaboration and capacity-building will be best equipped to navigate an unpredictable future.

References

1. European Innovation Council and SMEs Executive Agency (EISMEA). Crisis Management and Governance in Tourism. Final Report. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2024. Available at: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/765a7513-b2bc-11ef-acb1-01aa75ed71a1/language-en>
2. Стойка, А. В., & Горюнова, К. А. (2025). Переосмислення сталого туризму: соціальні, економічні й екологічні виміри за межами зростання. *Acta Academiae Beregsasiensis: Geographica Et Recreatio*, (2), 64–77. <https://doi.org/10.32782/2786-5843/2025-2-6>